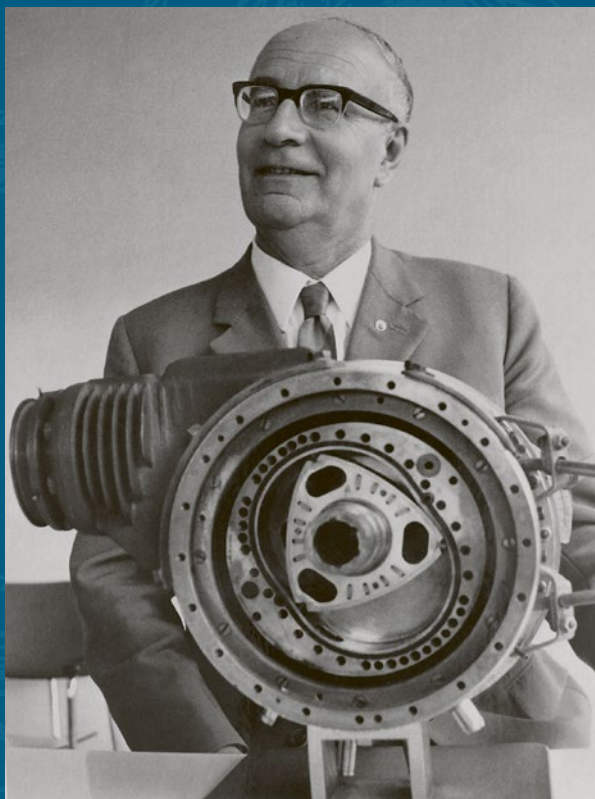

Michael
Květoň

AUTOMOBILY a MOTOCYKLY
s motorem

WANKEL

Michael Květoň

AUTOMOBILY a MOTOCYKLY
s motorem

WANKEL

Grada Publishing

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**.

Michael Květoň

Automobily a motocykly s motorem Wankel

Vydala Grada Publishing, a.s.
U Průhonu 22, Praha 7
obchod@grada.cz, www.grada.cz
tel.: +420 234 264 401
jako svou 8287. publikaci

Odpovědná redaktorka Věra Slavíková
Grafická úprava a sazba Jakub Náprstek
Počet stran 144
První vydání, Praha 2021
Vytiskl Tiskárny Havlíčkův Brod, a. s.

© Grada Publishing, a.s., 2021
Cover Design © Jakub Náprstek, 2021

*Názvy produktů, firem apod. použité v knize mohou být ochrannými známkami
nebo registrovanými ochrannými známkami příslušných vlastníků.*

ISBN 978-80-271-4591-1 (ePub)
ISBN 978-80-271-4590-4 (pdf)
ISBN 978-80-271-3429-8 (print)

Obsah

Úvodem	6
1 ŽIVOTOPIS FELIXE WANKELA	7
2 WANKELŮV MOTOR S KROUŽIVÝM PÍSTEM	14
3 WANKELOVA SPOLUPRÁCE S NSU.....	23
4 CITROËN A WANKELŮV MOTOR	38
5 TOYO KOGYO (MAZDA)	43
6 CURTISS-WRIGHT	62
7 OSTATNÍ VÝROBCI AUTOMOBILŮ VE SPOJENÝCH STÁTECH.....	70
8 ROLLS-ROYCE	76
9 DAIMLER-BENZ	80
10 FICHTEL & SACHS	88
11 MOTOCYKLY S WANKELOVÝM MOTOREM	91
12 WANKELŮV MOTOR VE VÝCHODNÍ EVROPĚ	101
13 DALŠÍ OBLASTI POUŽITÍ WANKELOVA MOTORU A JEHO BUDOUCNOST	113
 Přehled automobilů Mazda s Wankelovým motorem	122
Přehled automobilů VAZ (AVTOVAZ) vybavených motorem s rotačním pístem	132
Prospekty.....	134
Poskytovatelé licence a její držitelé v roce 1977	143
 Zdroje a literatura	144

ÚVODEM

Motor s krouživým pístem konstrukce Felixe Wankela se ve vývojových dílnách společnosti NSU poprvé rozběhl 1. ledna 1957. Na rozdíl od pozdějších motorů však u něho rotoval jak krouživý píst, tak i pracovní komora, které byly společně uloženy v pevné skříni. Během tří let vývoje došlo zejména k jeho zjednodušení, řekněme „kinematickému obrácení“, což znamenalo, že pracovní komora motoru zůstala pevná (byla současně skříní motoru) a otáčel se pouze rotor, excentricky vzhledem k hřídeli.

Dne 19. ledna 1960 byl v Deutsches Museum v Mnichově tento motor představen novinářům a odborné veřejnosti. V témže roce byl motor vestavěn do upraveného vozu NSU Sport Prinz a v roce 1963 představila firma NSU na Mezinárodní automobilové výstavě IAA ve Frankfurtu svůj nový model NSU Spider s Wankelovým motorem, který se začal o rok později sériově vyrábět. Odborný svět byl nadšen, Wankelův motor byl označován za motor budoucnosti a zpočátku tomu vše nasvědčovalo. Do roku 1973 byly prodány téměř tři desítky licencí nejrozličnějším firmám, od automobilek po výrobce sněžných skútrů či průmyslových motorů.

Že se nakonec předvídaný celosvětový úspěch nedostavil, je věc jiná, nicméně Wankelův motor své poslední slovo dosud neřekl.

A detailed technical drawing of a Wankel engine, showing its internal components and the characteristic triangular rotor. The drawing is rendered in a light blue line-art style against a dark blue background. A large white number '1' is positioned in the upper right corner, partially overlapping the engine drawing.

ŽIVOTOPIS FELIXE WANKELA

Felix Wankel se narodil 13. srpna 1902 v Lahru v podhůří pohoří Schwarzwald na západě Bádenska-Württenberska jako jediné dítě lesního adjunkta Rudolfa Wankela a jeho ženy Gerty, rozené Heidlauff. Po svém otci zdědil smysl pro přesnost a metodiku, po matce potom cit pro tvary a tvůrčí povahu. Rodiče záhy objevili nadání svého syna a poskytovali mu technické hračky jako parní strojky, elektromotorky na baterie a podobně. V roce 1903 se rodina přestěhovala do Geisingenu a o šest let později dále do Donauschingenu. Felixovo dětství bylo ovlivněno životem v myslivně a péčí o svěřená zvířata.

Toto bezstarostné období však skončilo v roce 1914, kdy jeho otec padl na bojišti začínající 1. světové války. Rok poté se matka se synem přestěhovali do Heidelbergu, kde začal Felix navštěvovat gymnázium. Později přešel na gymnázium v Donauschingen a ve Weinheimu, které však v septimě, vzhledem k potížím se studiem matematiky a fyziky, v roce 1921 bez maturity opustil.

Po tomto neúspěchu nastoupil do učení jako obchodní příručí v nakladatelství Carl Winter v Heidelbergu. Bylo to pro něho dosti významné období, protože zde měl přístup ke knihám o významných objevitelích a vynálezcích i o technice samé, a doplňoval si tak samostudiem své vzdělání. Dodejme, že byl velice inteligentní, měl mimořádnou prostorovou představivost a zajímala jej technika jako taková, zejména pak spalovací motory.

V roce 1924 si s kamarádem Paulem Kindem zřídili ve skladu jeho otce malou dílnu, kterou nazvali Paki podle počátečních písmen kamarádova jména. Zde společně realizovali své představy a pro jednoho výrobce maziv vyvinuli a vyrobili indikátor průtoku oleje na rotačním principu. Postavili také aerodynamicky koncipovanou tříkolku poháněnou dvouválcovým V-motorem, kterou nazvali „Teufelskäfer“ (Čertův brouk).

Značné vibrace použitého motoru však Wankela velice rozčilovaly. Na základě těchto dvou zkušeností začal již tehdy přemýšlet o spalovacím motoru, který by měl pouze rotační součásti. Tak začalo jeho systematické hledání vhodného provedení takového motoru.

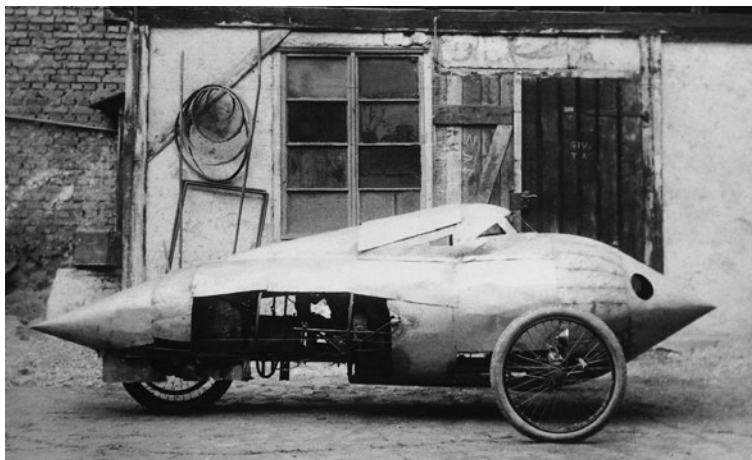
Automobily a motocykly s motorem Wankel

Malý Felix Wankel se svými rodiči před hájovnou v Geisingenu

Felix Wankel jako gymnazista
v Heidelbergu

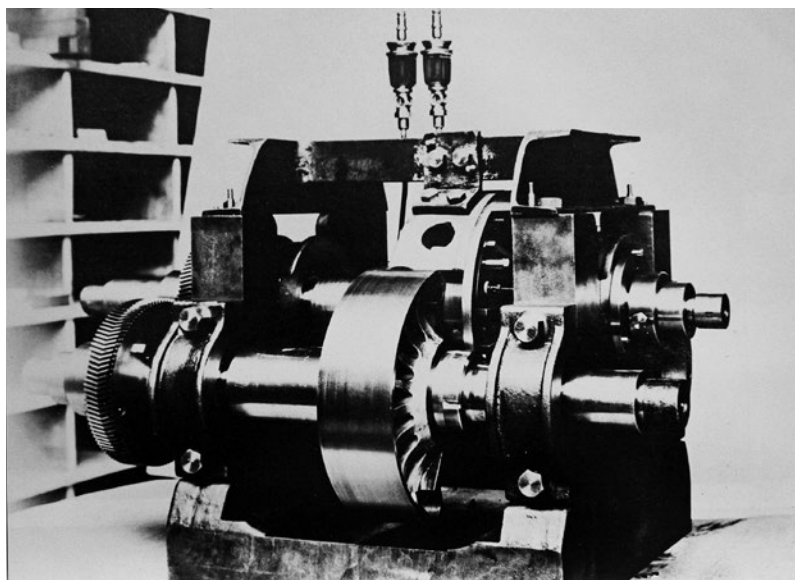

Tříkolka „Teufelskäfer“

Zjistil přitom, že nahrazením vratného pohybu pístového stroje rotačním pohybem se již v minulosti zabývala celá řada vynálezců (mezi jinými i James Watt). A během výzkumů se vynořovaly další a další problémy, jako jsou utěsnění jednotlivých součástí a distribuce maziva při vysokých teplotách a otáčkách, které se snažil řešit.

V roce 1926 byl kvůli hospodářským problémům z nakladatelské firmy propuštěn. V téže době poznává inženýra Ernsta Wolfa, tehdy též nezaměstnaného, který mu v následujících deseti letech pomáhá řešit některé strojařské problémy, zejména otázky utěsnění rotačních součástí, a kromě toho jej učí, jak své technické představy znázornit na přesných strojařských výkresech. Wankel se rovněž intenzivně věnuje pokusům s rotačními šoupátky, nahrazujícími klasický ventilový rozvod spalovacích motorů. Když museli s kolegou Kindem z finančních důvodů svou dílnu v Heidelbergu opustit, přestěhoval se Wankel do domu své matky v Lahru, kde si zřídil dílnu, v níž se snažil uskutečnit své teoretické představy. Zde také v roce 1932 realizoval svůj první motor s rotačním pístem DKM32, který si v roce 1933 nechal patentovat. Motor, který však měl zcela jiné uspořádání než dnešní Wankelův motor, se dokonce jedenkrát krátce rozběhl. Osvědčil se však více jako kompresor, který poskytoval tlak 5 barů při 1000 ot/min a jeho hlavním přínosem bylo úspěšné vyřešení prostorového utěsnění rotačních dílů.

Díky svým aktivitám také poznává materiálového specialistu firmy BMW Leopolda Planchinga a továrníka Wilhelma Kepplera. Oba muži měli vysoké postavení v NSDAP a v pozdějších letech se stali velkými Wankelovými příznivci a přímluvci.

První Wankelův motor s rotačním pístem DKM32

Zde je třeba se zmínit o poněkud temnější stránce Wankelova života. V roce 1926 vstoupil do NSDAP a zpočátku se věnoval vedení mládeže v různých polovojských sdruženích. V pozdějších letech mu stranická legitimace v lecčems pomohla. Wankel se však dostal do ostrého sporu s jedním vysokým partajním činovníkem, jehož nařkl z korupce. To jej v roce 1933 přivedlo do vězení, odkud mu po půl roce pomohli právě Plaichinger a Keppler. Ze strany však byl vyloučen, naštěstí bez dalších fatálních následků. V roce 1937 se snažil znovu vstoupit do NSDAP, byl ale odmítnut. O tři roky později jej Keppler doporučil do SS, kam byl přijat s hodností Obersturmbannführera. Po dvou letech však byl z neznámých důvodů z řad SS vyloučen.

V roce 1934 podepsal smlouvu s firmou BMW na vývoj šoupátkového čtyřválce pro osobní vozidla. Motor však nebyl příliš spolehlivý a jeho vývoj nepokračoval. O dva roky později se velmi úspěšně vypořádal s problémy leteckého hvězdicového pětiválce Siemens. Wolf-Dieter Bensinger, pozdější šéfkonstruktor motorů firmy Mercedes Benz, o tom napsal velice příznivé hlášení vyšším instancím, které se dostalo až k Hermannu Göringovi. Ten doporučil, aby se Felixi Wankelovi dostalo maximální možné podpory. Od roku 1936 Wan-

Člun „Zisch“ s podvodními nosnými plochami

kel spolupracoval s Říšským ministerstvem letectví (Reichsluftfahrtministerium) a od této chvíle se mohl naplno věnovat výzkumné práci ve své vývojové dílně (Wankel Versuchs Werkstatt – WVW) v Lindau u Bodamského jezera, financované říšskou vládou. Zde se až do konce války věnoval především problematice rotačních šoupátek a obecně utěšňování rotačních dílů pro nejrůznější firmy. Jeho další zájmovou oblastí byly lodě.

V letech 1937–1941 se vývojové dílny WVW ustavičně rozšiřují a Wankel se zde věnuje celé řadě projektů v oblasti rotačních a válcových šoupátek, kompresorů a utěšňování rotačních součástí. Na základě úspěšného řešení těchto problémů u motorů Junkers, BMW a Daimler je tu v roce 1942 založeno výzkumné a vývojové středisko víceválcových leteckých motorů.

Ve své dílně WVW se Wankel věnoval také vývoji rychlých člunů se speciálními nosnými plochami pod hladinou. Při určité rychlosti se trup člunu vynořil z vody a loď klouzala pouze po nosných plochách. Tyto čluny, které Wankel nazýval „Zisch“, začaly velice zajímat jak Reichsluftfahrtministerium, tak Wehrmacht i námořnictvo. Předpokládalo se jejich použití jako rychlých prostředků pro záchranu sestřelených pilotů, ale také jako nosičů torpéd či speciálních náloží.

Následující léta byla pro Wankela mimořádně plodným obdobím. Spolupracoval s celou řadou německých vědeckých a výzkumných pracovišť a v roce 1944 byli před uzavřením opční smlouvy s firmami Auto-Union, Hanomag, NSU, Börsig a Daimler Benz.

Konec 2. světové války však znamenal také rázný konec pro WVW. Francouzská okupační armáda zařízení výzkumného pracoviště demontovala a Wankel byl na krátkou dobu zatčen. Po propuštění mu byla dočasně zakázána výzkumná práce.

Po krušných poválečných letech se Wankel v roce 1949 nastěhoval do svého vlastního domu v Lindau a začíná si zde budovat malou dílnu. V roce 1951 mu jeho starý příznivec W. Keppler zprostředkoval kontakt s firmou Opel a později MAN. Výsledky jednání však byly negativní. Štěstí se na něho usmálo až díky firmě Goetze AG v Buscheidu, se kterou spolupracoval od roku 1938. Firma s ním uzavřela poradenskou smlouvu a přenechala mu nějaké obráběcí stroje do jeho nově založeného technického vývojového střediska. V téže roce navazuje Wankel první kontakty s firmou NSU ohledně vývoje rotačního kompresoru.

Díky penězům, které mu plynuly z poradenství, se Wankel mohl opět plně věnovat svým studiím z předchozích let. Podařilo se mu rovněž získat ke spolupráci svého někdejšího šéfkonstruktéra Ernsta Höppnera, který s ním pracoval až do své smrti v roce 1966.

Tento geniální konstruktér byl pro Wankela nejvýznamnějším spolupracovníkem, o němž prohlásil, že bez něho by byl jako jednoruký. O Vánocích 1953 se Wankelovi podařilo vyřešit kinematický problém studie motoru DKM53, což byl rozhodující krok k prvnímu použitelnému motoru s rotačním pístem. Po mnoha úvahách o převodových poměrech a tvarech pracovní komory a rotačního pístu dospěl 13. dubna 1954 k finálnímu řešení. Toto datum je obecně označováno jako den, kdy byl vynalezen Wankelův motor. V téže roce začala spolupráce Felixe Wankela s firmou NSU, které se však budeme věnovat v samostatné kapitole.

Z příjmů z prvních prodaných licencí mohl Wankel začít v roce 1960 realizovat své představy o ideálním výzkumném a vývojovém středisku, budoucím TES (Technische Entwicklungsstelle). Pečlivě kontroloval a konzultoval všechny detaily budoucí stavby a zkoušel je na modelech. Jednalo se o dvoupodlažní budovu s prosklenými stěnami a dokonalým přímým osvětlením všech pracovišť. Začátkem roku 1962 bylo středisko oficiálně otevřeno a stalo se součástí společnosti Fraunhofer Gesellschaft (Fraunhoferova společnost pro rozvoj aplikovaného výzkumu). Dnes je tento objekt vlastnictvím společnosti VW AG a je památkově chráněný.

Výzkumné a vývojové středisko TES

Ve druhé polovině 60. let Wankelův podíl na vývoji jeho motoru ve společnosti NSU slábnul, částečně i kvůli často dosti problematické spolupráci s neústupným Wankelem. Ten je v té době již v důchodovém věku, nicméně s neochabujícím elánem se věnuje další práci. V roce 1963 vydává knihu Einteilung der Rotations-Kolbenmaschinen (Rozdělení strojů s rotujícími písty) a vrací se k práci na člunech s vodními nosnými plochami.

V následujících letech se věnuje zejména vývoji různých typů rotačních kompresorů a spolupracuje s různými firmami, například Daimler-Benz nebo Ogura.

ŽIVOTOPISNÝ ZÁVĚR

Felix Wankel se v roce 1936 oženil s Emmou Kirn, avšak jejich manželství zůstalo bezdětné.

V roce 1969 mu mnichovská Technická univerzita udělila titul Dr. Ing. Honoris Causa.

Felix Wankel byl velkým milovníkem zvířat a v roce 1970 založil nadaci „Felix Wankel Stiftung“ pro podporu úsilí o ochranu přírody a zejména zvířat.

Založil rovněž fond pro výzkum rakoviny, na niž v roce 1975 zemřela jeho žena Emma.

Jako zajímavost uvedme, že F. Wankel nikdy nevlastnil řidičský průkaz. Měl sice svůj vlastní vůz NSU Ro 80, v něm se však nechával vozit.

V roce 1984 byla Felixi Wankelovi diagnostikována rakovina prostaty. Podstoupil sice úspěšnou operaci, nastala však recidiva a Felix Wankel dne 9. října 1988 ve věku 86 let umírá. Je i se svou manželkou Emmou pochován v Heidelbergu.

Felix Wankel na sklonku života, nedlouho před smrtí

Hrob manželů Wankelových v Heidelbergu

2

WANKELŮV MOTOR S KROUŽIVÝM PÍSTEM

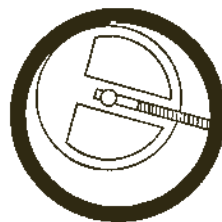
Felix Wankel jako první přivedl na svět prakticky použitelný motor s rotačním pístem. Nicméně vynálezci, kteří usilovali o nahrazení vratného pohybu pístového stroje rotačním pohybem, byla v minulosti celá řada.

Malou exkurzi do minulosti přináší následující přehled.

1588

Ramelliho rotační vodní čerpadlo

Ital Agostino Ramelli vytvořil v roce 1588 vodní čerpadlo s excentrickým rotorem, do něhož se radiálně zasouvalo těsnění.

1636

Pappenheimovo zubové čerpadlo

Němec Gottfried Heinrich von Pappenheim vynalezl v roce 1636 zubové čerpadlo, jaké se dodnes používá například jako olejové čerpadlo ve spalovacích motorech.

